

Kirkonpalvelija ¹ 2004

Kirkonpalvelijat r.y.
70 vuotta

Liittohallituksen jäsenenä, ketäkö edustan, yhdistystäni vai SVTL:ää

Ammattiyhdistykset ovat syntyneet yksittäisten ihmisten tarpeista joko yksittäisen ihmisen heikosta asemasta tai jostakin uudesta tarpeesta. Samanmieliset ihmiset ovat sitten perustaneet yhdistyksiä näiden epäkohtien poistamiseksi.

Esim. Kirkonpalvelijat ry:n perustamiskokouksessa oli käsiteltävänä virkapukuasia (puku jokaiselle), onko yhdistyksen saamattomuutta vai taitamattomuutta, vai onko virkapuku tarpeellinen ollenkaan, on se vieläkin saamatta.

Yhdistyksissä on mielestäni tarkasti ja realistisesti asetettava tavoitteet sekä itseään että liittoa kohti. SVTL:n hallituksessa olemme yhdistyksen edustajia. Jäsenyhdistyksemme on valtuuttanut meidät edustajikseen. Olemme oman taustayhteisömme asiantuntijoita, joita tulee kuulla, kun käsittelemme ko. jäsenten asioita. Niinpä näissä kohdin kaikkien ei tarvitse aktiivisesti osallistua keskusteluun töitä koskeissa asioissa vain päätöksen tekoon. Muut voimme osallistua reunaehtojen asettamiseen ja asiointien linjaukseen. Mielenkiintoiset päätösten perusteluiksi on tuotava esille kokouksen käsittelyvaiheessa eikä jälkikäteen, näin olisi pitänyt tehdä eikä sitten arvostella liittoa kujilla ja aitovierillä. Se ei ole oikeutettua päätöksen valmistelijoita ja päättäjiä kohtaan.

Etukannen kuva: Credo Imagebank/Matti Karppinen.

Hallituksen jäsenenä meillä on oltava "etulinjassa" tukemassa luottamushenkilöitä ja oltava mukana jäsenten palvelemisessa, esim. tiedottamisessa, kouluttamisessa yms. Hallituksen jäsenenä katsoitte meidän tehtäväksi viedä yhteisesti ja demokraattisesti päätetyt asiat yhdistyksemme käsittelyyn. Päätöksiä tehtäessä sitoudun niiden noudattamiseen ja tekemään kaikkeni, että päätökset tulevat voimaan niiden sisällön mukaisesti. Julkinen päätösten arvostelu ja liiton arvostelu, kun liitto ei tee mitään. Ensimmäinen askel, ainakin meillä hallinnonjäsenillä on lopettaa puhuminen liitosta, kun puhutaan liiton toimistosta tai liittohallituksesta. Liittohan on kokonaisuus, joka koostuu jäsenyhdistyksistä, niitten jäsenistä ja liiton toimihenkilöistä. Liitolla ei ole itsellään mitään tahtoa, tämä SVTL on meidän oma yhteinen organisaatio, jonka tehtävänä on hoitaa yhteisesti sovittuja asioita, joita tuovat esille jäsenyhdistysten edustajat ja jäsenistö.

Toimisto hoitaa sille määrätty tehtävät itsenäisesti toiminnanjohtajan alaisuudessa. Hallinnon rooli ja tehtävä ei ole olla operatiivisissa tehtävissä. Meidän päättäjien on huolehdittava, että liitolla on riittävät resurssit niiden asioiden hoitamiseen, mitä me yhdessä ja demokraattisesti olemme sille antaneet. Ja meidän päättäjien on huolehdittava myös, että kohtelemme kaikkia jäsenyhdistysten jäseniä tasavertaisesti, olipa kysymys mistä tahansa eduista, sopimuksista, jäsen-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

palvelusta, mitä me jäsenmaksua vastaan saamme ja onko jäsenmaksu kaikkia tasapuolisesti kohteleva.

Kaikkihan olette huomanneet, edellisen tupo-kierroksen, millaiset palkkakorotukset ovat astuneet voimaan maaliskuun alusta. Uusia sopimustavoitteita olemme jo valmistelemissa. Sopimustavoiteasiassa pyydänkin ottamaan yhteyttä yhdistyksen hallituksenjäseniin ja toimihenkilöihin.

Yhdistyksessä olemme valmistautumassa 70-vuotisjuhliimme. Päiviemme historian havinaa tavoitteleva ohjelma on luettavissa toisaalla lehdessemme. Toivotan kaikki yhdistyksemme jäsenet ja yhteistyökumppanit tervetulleeksi 70-vuotisjuhlapäivillemme ja iltajuhlaan, jossa julkaisemme muun muassa yhdistyksen 70-vuotishistoriikin.

Virkistäviä kevätpäiviä teille kaikille

Seppo Pyykkönen

Kristus nousi kuolleista

Keväinen yö. Taitava soittaja saa kirkonkellot heläjämään. Ristisaaton etunenässä tyttöset heittelevät kukan terälehtiä saaton reitille. Sitten kannetaan lyhtyä, ristiä, kirkkolippuja ja ikoneita. Kirkkokansalla on kädessään valkoiset tuohukset, pääsiäiskynttilät. Ihmisiä on paljon, enimmäkseen aikuisia, mutta myös lapsia ja nuoria. Ristisaatto kulkee hitaasti kirkon ympäri. Reitti on merkitty kauniisti lyhdyillä, ja kosteimpiin kohtiin on laitettu havuja. Puhtautaan kiiltelevä, kukin ja tekstiilein kaunistettu, juhla-valaistu kirkkosali odottaa pääsiäisyöpalveluksen alkua. Ilmassa on iloista odotusta. Kuoron lauluun yhtyy papisto ja koko kirkkokansa: *Sinun ylösnousemistasi Kristus Vapahtaja enkelit veisuin ylistävät taivaissa, tee meidätkin maan päällä otollisiksi Sinua puhtain sydämin ylistämään.*

Valokuva: Topi Ikalainen.

Pääsiäinen on kristittyjen tärkein juhla ja myös ortodoksisen kirkkovuoden suurin päivä. Kirkon työntekijöille se on vaativan seitsenviikkoisen työrupeaman huippu, ja juhla jatkuu vielä ensimmäisen pääsiäisviikon eli kirkkaan viikon ajan monissa jumalanpalveluksissa ja lastenjuhlissa. Pappi, kanttori ja vahtimestari muodostavat tavallisen ortodoksisen seurakuntakirkon työporukan. Jokaisella heistä on monilukuiset ja vaativat tehtävänsä paaston aikana, ja suurella viikolla eli piinaviikolla ne vain lisääntyvät. Onneksi mukana on myös vapaaehtoisia, jotka hoitavat monia asioita päätoimisten työntekijöiden apuna.

Kuinka kirkon työntekijä löytää itselleen pääsiäisilon? Voiko hän itse eläytyä juhlaan, vai onko hänen oltava "asiakkaitten" palvelija, jonka oma hengellisyys on eri asia kuin ammattitaito? Luulen, että ortodoksinen pääsiäinen on sekä fyysisesti että henkisesti niin vaativa urakka, että työtehtävistä selviäminen edellyttää sekä niiden hallitsemista että yhteishenkeä pieneltä työyhteisöltä, mutta myös rakkautta pyhää perinnettä ja rukoilevaa kirkkokansaa kohtaan. Jos löytää pappina, kanttorina tai vahtimestarina oman paikkansa siinä yhteisössä, joka kokoontuu jumalanpalvelusta toimittamaan ja pääsiäistä viettämään, näkee varmaan oikeassa suhteessa ammattitaidon ja hengellisyyden.

Pääsiäisyön räjähtävä ilo on kristinuskon ydin, ilosanoma kaikelle maailmalle. Se ilo tulee surun kautta, se murtautuu ristin, kärsimyksen ja kuoleman läpi. Ortodoksisen pääsiäisen pääsee parhaiten sisälle jos on mahdollisuus osallistua myös suuren viikon jumalanpalveluksiin. Niissä kuljetaan askel askeleelta Jeesuksen jalanjäljissä, Hänen äitinsä ja opetuslastensa mukana. Se on myös tie ihmiskunnan yhteiseen ja jokaisen omaan totuuteen, kärsimyksen ja hyljätyksi tulemisen, kuoleman viimeiselle veräjälle. Tyhjiys, turhuus, toivottomuus, pimeys ei olekaan viimeinen sana ihmisestä ja elämästä. Kirkonkellot jo heläjävät yössä, kohta kajahtaa laulu: *Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi.*

Heikki Huttunen, Espoo

Seurakuntapappi, Ortodoksisen Kirkon Työntekijät ry/SVTL

Kirkonkelloista käsikelloihin

Valettujen kellojen historia ulottuu kauas. Valettuja kelloja oli käytössä mm. assyrialaisien keskuudessa 1000 eKr. Jo tätä ennen Kiinassa osattiin valaa kelloja pronssista. Juutalaiset kiinnittivät pieniä kelloja ylipappien viittojen helmoihin. Juutalaisuuden ja kristinuskon piirissä kelloja on vanhastaan käytetty, sen sijaan muslimeille kellojen soitto ei ole sallittua.

Keskiaikana katolisessa kirkossa kelloja pidettiin pyhinä esineinä. Piispa vihki kellon vedellä valaen ja voiteilla siunaten pyhäksi esineeksi. Kellon uskottiin tässä toimituksessa muuttuvan olemukseltaan. Se sai vihkimyksessä voiman karkottaa pimeyden valtoja.

Uskonpuhdistuksessa monet kelloihin liittyvät uskomukset muuttuivat. Pyhäpäivisin kelloja ei enää soitettu Jumalan kunnian kartuttamiseksi eikä Pyhän Neitsyen kunniaksi, vaan merkiksi jumalanpalveluksen alkamisesta. Kuolinkelloja ei enää soitettu siinä merkityksessä, että se tuottaisi vainajalle autuuden. Kelloja soitettiin elävien takia muistutuksena elämän katoavaisuudesta. Päivä messussa ei enää soitettu kun ”ehtoollinen oli ylennettävä”.

Maallinen sanoma

Suomen vanhin 1200-luvulta peräisin oleva kello on Eckerössä. Turun tuomiokirkon vanhin tiedossa oleva kello on vuodelta 1488. Kello on nykyisin Pietarsaaressa.

1600-luvulla lisääntyivät eri tapahelmiin liittyvät soitot. Kellot kertoivat kirkollisen sanoman ohella myös yhteiskunnallista sanomaa. Turussa soitettiin tuolloin mm. hoivasoitto illalla klo 20. Lasten oli mentävä

sisälle, enää ei saanut laittaa tulta uuneihin eikä anniskella juomia krouveissa.

Kuopiossa näitä ”lastenkelloja” soitettiin vielä 1800-luvulla. Olisiko meillä tänä kännykkäaikana syytä elvyttää perinne, kun niin monet lapset ja nuoret turhan myöhään liikuskelevat Kuopion torin tienoilla?

1700-luvun alkuun mennessä kirkonkelloja oli jo runsaasti käytössä eri puolilla Suomea. Ison vihan (1713-1721) aikaan kelloja vietiin turvaan Tukholmaan, haudattiin maahan tai upotettiin veteen. Monet kellot kuitenkin sulivat tulipaloissa tai joutuivat sotasaaliiksi. Tuona aikana kansaa kutsuttiin tuohitorvilla tai honkalaudoista tehdyillä ”korvikekelloilla” sanan ääreen.

Kaksi soittotapaa

Kirkonkellojen soitossa on kaksi tapaa muodostaa ääni: heilurisoitto ja läppääminen. Heilurisoitto tapahtuu koko kelloa heiluttamalla joko kannalleen tai ainakin niin korkealle, että kellon kieli eli läppä omalla painollaan lyö vuoronperään kumpaankin laitaan. Läppäämisessä itse kello pysyy paikallaan ja kellon kieltä heilauttamalla lyödään kellon toiseen laitaan.

Vielä 1800-luvulla heilurisoitto on ollut yleisesti käytössä. Kuopion hiippakunnassa 1940-luvulla tehdyssä kartoituksessa enää vain n. 20 prosenttia hiippakunnan seurakunnista käytti heilurisoittoa. Soiton vähenemisen pääsyy oli se, että pelättiin etteivät kellotapulit kestäisi heilurisoitosta johtuvaa kuormitusta. Kellojen soitto oli näin huomattavasti pelkistynyt.

Yhä pelkistyneemmäksi soitto on käynyt kellojen sähköistämisen myötä. Sähkön avulla ei ole mahdollista saada kellojen sointiin monia kauniita vivahteisia äänensävyjä ja voimakkuuksia, joita hyvä kellonsoittaja lihasvoimin voi toteuttaa.

Nykyisen lähes pelkästään sähköisen läppäämisen rinnalla olisi hyvä olla edelleen mahdollisuus soittaa kelloja myös lihasvoimin. Se elvyttäisi entisajan kellonsoittajaperinnettä ja toisi tämän ajan ihmisillekin korvin kuultavaksi kauniin monivivahteisen kirkon kellojen soiton.

Monimutkainen tekniikka

Suomessa harvinaisten käsikellojen historia juontaa 1600-luvun Englantiin ja vanhaan englantilaiseen tapaan soittaa kirkonkelloja. Tämä ns. change ringing soittotapa käsittää erilaisia monimutkaisia metodeja, joita soitettiin 6-12 kellolla. Soittaminen vaati tapulissa harjoituksia, joita kyläläiset joutuivat tahtomattaan kuuntelemaan. Käsikellot mahdollistivat harjoittelun sisätiloissa.

Ensimmäiset englantilaiset käsikellot valmistettiin 1690-luvulla ja ne tulivat hyvin lyhyessä ajassa suosituksi instrumentiksi. Englannista käsikellot ovat levinneet eri puolille maailmaa. Nykyisin kelloja soitetaan eniten Yhdysvalloissa ja Japanissa.

Käsikelloja soitettaessa kellot asetellaan pehmustetulle pöydälle pianonkoskettimien tavoin. Yksi soittaja vastaa kahdesta ”valkoisesta koskettimesta” sekä sopimuksen mukaan joistakin viereisistä ”mustista koskettimista”.

Käsikelloja soitetaan monenlaisilla soittotekniikoilla. Kelloilla voidaan toteuttaa nyansseja. Erityisesti jouluihin musiikki sopii hyvin kelloilla esitettäväksi. Neljän oktaavin kellosarja (49 kelloa) vaatii n. 12 soittajaa. Kellojen soittamisen perustekniikka on sinänsä helppo oppia, mutta ilman sitkeää harjoittelua ja ryhmän saumatonta yhteistyötä hyvää musiikillista lopputulosta ei ole mahdollista saavuttaa.

Suomessa käsikelloinstrumentti löytyy tällä hetkellä vain Vantaalta Vantaankosken seurakunnasta sekä Kuopiosta Kallaveden seurakunnasta.

Viimeiselle matkalle

Syksystä 1999 on Kuopion Kallaveden seurakunnassa toiminut Käsikellokuoro Dolce. Ryhmä koostuu kolmestatoista iältään 16-19 -vuotiaasta nuoresta.

Viime heinä-elokuun vaihteessa teimme nuorten kanssa esiintymis- matkan Italiaan. Matkaohjelmaamme kuului tutustuminen Agnonen kaupungissa Marinellin kellotehtaaseen ja tehtaan museoon.

Kellotehtaan johtaja Armando Marinelli ihastui nuorten käsikellojen soittoon ja pyysi meitä jäämään tehtaalle siellä iltapäivällä olevaan tilaisuuteen. Tässä tilaisuudessa soitettiin ensimmäisen kerran juuri valmistunutta isoa kirkonkelloa. Kello oli valettu 27 lapsen ja kahden opettajan muistoksi, jotka menehtyivät viime vuoden syksyllä San Giuliano Di Pugliassa koulun sortuttua maanjäristyksessä. Kylän kaikki vuonna 1991 syntyneet lapset menehtyivät. Näiden lasten vanhempia, sisarusia, isovanhempia ja ystäviä oli paikalla.

Katoliseen tapaan pappi vihki kellon ensin käyttöön. Kuinka herkkä

olikaan hetki, kun toisella kymmenellä oleva poika soitti isoa kirkonkelloa koulutovereidensa muistoksi.

Suomalaisten nuorten käsikellojen soitto näiden Italialaisten lasten muistoksi oli kaunista. Tuo hetki oli meille matkalaisille myös muistutus siitä, että vääjäämättä meille kaikille, olimmepa lapsia, nuoria tai vanhempia, koittaa se hetki, jolloin meitä kellojen soidessa saatetaan viimeiselle matkalle.

Seppo Kirkinen

Kirjoittaja on director cantus ja diploma-miurkuri, jota työskentelee Kallaveden seurakunnan kanttorina Kuopiossa sekä sivutoimisesti Kuopion hiippakunnan hiippakuntakanttorina.

Savon Sanomat 13.12.2003

Kellonsoittajan saarna

Kun sain olla suntion tehtävissä 36 vuoden ajan, niin tulee matkan varrelta monia muistoja mieleen ja työn vaiheista, jotka poikkesivat tavallisen työntekijän päivärtymistä melkolailla. Kun toiset on vapaalla, muista tehtäväsi. Nykypäivään on tullut konetekniikka mukaan. Ja kellonsoitto esimerkiksi on ohjelmoitu koneelle, joka hoitaa määrättyt tehtävät minuutin tarkkuudella.

Näin ei ollut työ kauteni aikana. Pidä tuntio työsi mielessäsi ja hoitaa tehtävät ajallaan. Valvo sisällä kirkossa tapahtuvat tehtäväsi ja soita kellot ajallaan, satoi tai paistoi, oli suoja sää, pakkaneen tai lumituisku. Niin se vain kävi, myös lauantai ja aattoiltoina pimeään kellotorniin vain ja vajereita kiskomaan. Tulihan siinä bodattua, että poikani pienenä ihaili, että on isillä hyvät muskelit

käsivarsissa, asialla näin voi olla hyvä puolensa. Mutta mikä oli Kellonsoittajan saarna?

Kun elimme alkuvuotia -54-60 lukujen aikoja ja Metsolan uudisasutusta oli vasta suunniteltu. Eräs satamatyömiehen perhe oli saanut myös uuden talon rakennusluvan kirkon läheisyydestä. Ja kun noita tulevia asuinpaikkoja oli kesäisenä pyhäpäivänä käyty perheen kanssa yhdessä katselemassa. Niin erityisesti perheen vanhin lapsi tytär oli vetänyt äitiä kädestä ensin mukanaan kun kuuli kirkonkellojen soivan, sanoi: mennään tonne kattomaan ja niin meistä tuli vuosien saatossa hyvät ystävät. Ja niin tuo äiti kuin myös isä eivät olleet ennen olleet kirkon ystäviä, saivat ensi kosketuksen ja kutsun seurakunnan yhteyteen, suntion kellojen soiton vä-

lityksellä. Ja saimme olla vuosien saatossa auttamassa toisiamme arkielämän tehtävissä, ensin olimme kirkon miestenpiirin kanssa talokotöissä valamassa uuden talon pohjaluja ja monella muotoa yhdeydet lujittuivat vuosien varrella.

Uuden kodin ovet olivat avoinna monille seuratahtumille ja aikaan tuosta äidistä saimme pyhäkoulun opettajan ja uskollisen diakoniapiiriläisen ja esirikkoilijan joka muisti aina rukouksin kantaa seurakunnan asiat Jeesuksen siunattavaksi. Nyt on jo matkasauvan saaneet jättää niin tuo perheen isä kuin äiti ja myös tytär, joka äitiä veti kädestä kirkkoon.

Tämä äidin kertoma tapaus tuli usein mieleeni kelloja soittaessa ja toi sydämeen rukouksen. Anna Herra Siunauksesi näille kellojen sävelille, jotka saan ympäristön asukkaille kuuluttaa.

Toimi Suomalainen, Kotka

Hallituksen kokouksen päätöksiä

Vuoden ensimmäinen hallituksen kokous pidettiin 18.2.2004 Tampereella.

- Vuonna 2003 hallitus hyväksyi 140 uutta jäsentä. 18.2. hyväksyttiin 17 uutta jäsentä.

- Varapuheenjohtajaksi valittiin Kaarina Yli-Somero.

- Työvaliokunnan jäsenten valinta. Työvaliokunnan jäseneksi valittiin Jaakko Lampinen. Hänen lisäksi työvaliokuntaan kuuluvat Seppo Pyykkönen, Kaarina Yli-Somero ja Kari Hartikainen.

- Tilinpäätös 1.1.–31.12.2003. Tilikauden ylijäämä 4147,67 €. Tilinpäätös hyväksyttiin. Esitetään vuosikokoukselle.

- Toimintakertomus 2003 hyväksyttiin, esitetään vuosikokoukselle.

- Kirkonpalvelijan eettiset ohjeet. Päätettiin perustaa työryhmä, johon kuuluvat Seppo Pyykkönen, Anna-Liisa Tikkala, Kari Hartikainen, asiantuntijana Keijo Toivanen.

- Suntion ammattitutkinnon stipendit. Päätettiin myöntää jokaiselta kurssilta yhdelle suntion ammattitutkinnon suorittaneelle 50 € stipendi.

- Kirkonpalvelija-lehden ilmoitushinnat vuodelle 2004 sekä lehden painosmäärä. Päätettiin nostaa lehden ilmoitushintoja seuraavasti;

1/3 sivua 70 €, 1/2 sivua 110 €, 1/1 kokosivu 200 €. Lehden painosmäärä nostetaan 2700 kappaaleeseen.

- Yhdistyksen edustaja opetushallituksen suntion tutkintotoimikuntaan.

- SVTL:n liittohallitus on nimenyt Seppo Pyykkösen jäseneksi opetushallituksen suntion tutkintotoimikuntaan. Tutkintotoimikunnan toimikausi on 1.8.2004–31.7.2007.

Mistä tunnistat kirkonpalvelijan kirkossa?

Useissa seurakunnissa kirkonpalvelijoilla on käytössä nimikyltti, jossa kerrotaan ammattinimike ja henkilön nimi. On myös valokuvalla varustettuja nimikylttejä. Olisiko tässä oiva apu tunnistaa kirkonpalvelija kirkossa henkilöillä, jotka tulevat toiselta paikkakunnalta kirkon moninaisiin tilaisuuksiin.

Sihteeri Kari Hartikainen

Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liitto SVTL ry

www.svtl.fi

Asemamiehenkatu 2
00520 HELSINKI
puhelin (09) 2290 0410
faksi (09) 141 362
työttömyyskassa puh. (09) 2290 0420

Liiton toimisto sekä sen työttömyyskassa ovat avoinna maanantaista perjantaihin klo 9-16. Työttömyyskassan puhelut toivotaan keskitettäväksi klo 9-11 väliseksi ajaksi.

Hallinto Ritva Rasila

toiminnanjohtaja
puh. (09) 2290 0450, 040-8280 656
ritva.rasila@svtl.fi

Carita Kärkinen

toiminnanjohtajan sihteeri
puh. (09) 2290 0411
carita.karkinen@svtl.fi

Palvelussuhde- ja työsuojeluneuvonta, luottamusmiesasiat

Sakari Timonen

työmarkkina-asiamies
puh. (09) 2290 0451
sakari.timonen@svtl.fi

Lakimiehet:

Hanna Lehtimäki

lakimies
puh. (09) 2290 0430
hanna.lehtimaki@svtl.fi

Anna-Mari Numminen

lakimies
puh. (09) 2290 0440
anna-mari.numminen@svtl.fi

Koulutus-, jäsen- ja alueyhdistys- sekä opiskelija-asiat
Vuokko Laaksonen
järjestösihteeri
puh. (09) 2290 0431
vuokko.laaksonen@svtl.fi

Jäsenpalvelu
Anna Vilpponen
toimistos sihteeri
puh. (09) 2290 0410
anna.vilpponen@svtl.fi

Tiina Pertilä
toimistos sihteeri
puh. (09) 2290 0410
tiina.pertila@svtl.fi

Juha Sihvonon
viestintä
puh. (09) 2290 0413, 040-503 7353
juha.sihvonon@svtl.fi

Hämeenlinnan kirkko – Pohjolan Pantheon

Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäiviä vietetään tulevana kesänä Hämeenlinnassa. Päivien jumalanpalvelus pidetään kaupungin keskustassa sijaitsevassa Hämeenlinnan kirkossa. Kuluvana vuonna tulee kuluneeksi 206 vuotta kirkon vihkimisestä.

Kerrotaan, että Ruotsin kuningas Kustaa III ihaili Roomassa sijainnutta Pantheon-temppeliä. Niinpä kirkossamme on vaikutteita tästä temppelistä. Pyöreä muoto on edelleen nähtävissä, monista muutoksista huolimatta. Kuninkaan pyynnöstä kirkon suunnitelmat teki hänen hoviarkkitehtinsa Louis Jean Desprez. Kirkon alttari sijaitsi alkuaan keskellä kirkkoa. Alttarilta nousivat penkit kahdeksassa lohossa kohti seiiniä, kuten amfiteatterissa. Penkkeihin pääsi vain keskeltä kirkkoa, alttarin ääreltä.

Myöhemmin, 1800-luvun lopulla kirkko muutettiin ristikirkoksi. Silloin alkuperäinen sisustus purettiin, rakennettiin normaali penkitys ja tehtiin lehterit. Alttari sijoitettiin kirkon itäseinälle, sinne sijoitettiin

myös 1892 lahjoituksena saatu Alexandra Sältinin maalaama alttaritaulu. Se kuvaa pääsiäisen tapahtumia.

1900-luvun alkupuolella kirkkoa korjailtiin Ilmari Launiksen johdolla. Sinne tuli mm. ikkunoihin lasimaa-lauksia ja seinille kaksi Launiksen lahjoittamaa taulua.

1960-luvulla tehtiin suuri peruskorjaus Aarno Ruusuvooren johdolla. Kirkko sai hyvin pelkistetyn asun. Korjauksen lähtökohtana oli saattaa kirkko mahdollisimman lähelle

alkuperäistä asua. Silloin, 40 vuotta sitten, seurakuntalaisten tunteet kuohuivat saneerauksen johdosta, vieläkin joku saattaa kaivata "vanhaa" kirkkoa.

Itse tässä kirkossa työskentelevänä pidän kirkkoa kauniina. Täällä alttari tauluiheen saa keskeisen huomion. "Herra on totisesti nousut ylös".

Kirkko keskellä kaupunkia. Tervetuloa Hämeenlinnan kirkkoon.

Osmo Nissi

SUNTION AMMATTITUTKINTOON VALMISTAVA KOULUTUS

- oppisopimuskoulutuksena tai lähiovetuksena (2.8.2004-21.5.2005)
- haku lähiovetukseen 4.6.2004 mennessä, pääsykoe 15.6.2004 kaikille hakijoille
- oppisopimuskoulutukseen on jatkuva haku

JYVÄSKYLÄN
KRISTILLINEN OPISTO
Salkulantie 2B, 40520 Jyväskylä
puh. (014) 3348 000
fax (014) 3348 001
toimisto@jko.org

Vuoden 2004 lyhytkurssitarjontaa:

- Raskaat työkoneet hautausmaalla 19.-21.4.
- Kirkkovuoden ruokakulttuurit 22.-24.3.
- Lähetystyön ajankohtaiset haastet 19.-20.8.
- Kukkaviikko – uusia ideoita ja taitoja 23.-27.8.
- Kirkon esineistö – kallisarvoiset esineet ja tekstiilit 8.-10.9.
- Surun sillalla 1: surevan omaisen kohtaamisen peruskurssi 2 2.-24.9.
- Sielunhoitokurssi suntioille 27.-29.10.

OldBrandNew
KORTTIPERISTÖT

- perustutkinto – lapsi- ja perhetyö
- ammattitutkinto – koulurikkyntävistä – perhepäivohoitaja – sairio
- kasvatusyö
- kasvatusyö
- kokenutarkat ja kovatide
- shunin
- pastoraalipsykologia
- vleistina

tuokitimet myin
oppisopimuskoulutuksena

www.jko.org

KIRKONPALVELIJAT RY:n 70-VUOTISPÄIVÄT sekä OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT HÄMEENLINNASSA 29.-30.6. 2004

TIISTAI 29.6.2004

- 8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Rantasipi Aulanko
Aulangontie 93, Hämeenlinna
- 9.30 Kesäpäivien avaus**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
* Osmo Nissi, alaos. puh.joht.
* Matti Löppönen, SVTL:n puh.joht.
* Kari Koivu, kirkkoherra,
Hämeenlinna-Vanajan seurakunta
* Seppo Häkkinen, kirkkoneuvos,
Kirkkohallitus
* Juha Isosuo, apulaiskaupunginjohtaja
- 11.00 Kirkonpalvelijan työn omaleimaisuus**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
* Kaarina Yli-Somero
* Osmo Nissi
- 12.00 Lounas**
* Ravintolasali, Rantasipi Aulanko
- 13.30 Juhlaesitelmä
Kirkonpalvelija kirkon
työn kokonaisuudessa**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
* Seppo Häkkinen, kirkkoneuvos, Kirkkohallitus
- 14.30 Kahvit**
* Ravintolasali, Rantasipi Aulanko
- 15.00 Tutustuminen Hämeenlinnan
ja ympäristön nähtävyyksiin**
* Kiertoajelu
- 16.30 Päivällinen**
* Ravintolasali, Rantasipi Aulanko
- 17.30 Vuosikokous**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
- 19.00 Kirkonpalvelijat ry:n
70-vuotisjuhla**
* onnittelevien vastaanotto
* 70-vuotishistoriikin esittely
toiminnanjohtaja Ritva Rasila
* sopimusjohtaja Risto Voipio
* lausuntaa, Kari Koivu
* buffet-tarjoilua

KESKIVIikko 30.6.2004

- 8.30 Hämeenlinnan kirkon esittely**
- 9.00 Messu**
* Hämeenlinnan kirkko, Kirkkorinne
* Saarnaa kirkkoherra Kari Koivu,
Hämeenlinna-Vanajan seurakunta
- 10.00 Valokuvaus kirkon edustalla**
- Kirkkokahvit**
* Keskuseurakuntatalo
Rauhankatu 14
- 11.00 Kuntoutus- ja eläkkeet**
* Rantasipi Aulanko
* Anja Kurki, toimistopäällikkö
Kirkkohallitus, eläketoimisto
- Uusi hautausoimilaki**
* Rantasipi Aulanko
* Maankäyttöpäällikkö Harri Palo
Kirkkohallitus
- 12.30 Lounas**
* Ravintolasali, Rantasipi Aulanko
- 13.30 Seurakuntien esinekulttuuriperintö**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
* Museoalan tutkija Nina Lempa
Kirkkohallitus
- 15.00 Kesäpäivien päätös**
* Aulankosali, Rantasipi Aulanko
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
Oulussa 28.-29.6.2005
* Oulun juhlatuimikunta
Väinö Kokkonen
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
- Lähtökahvit**
* Ravintolasali, Rantasipi Aulanko

Opinto- ja koulutuspäivät Hämeenlinnassa 29.-30.6.2004 Yhdistyksen 70-vuotisjuhlat

Sitovat ilmoittautumiset pyydetään tekemään 21.5.2004 mennessä. Ilmoittautuneille lähetetään laskulomake osallistumismaksujen suorittamista varten kesäkuun alussa. Lisätietoja saa sihteeri Kari Hartikaiselta, puh. (017) 281 1697 tai GSM 050 520 7003.

Rastita seuraavasta vaihtoehdot:

☐	1. kaksi yötä, täysihoito, osallistumismaksu, tulo hotelliin ma 28.6.2004	260 eur.
☐	2. yksi yö, täysihoito, osallistumismaksu	200 eur.
☐	3. ruokailut, osallistumismaksu	110 eur.
☐	4. seurakunta maksaa osallistumiskulut	
☐	5. osanottaja maksaa osallistumiskulut	

Yöpyminen: Hotelli Aulanko, Aulangontie 93, Hämeenlinna

Osallistujan nimi: _____

Osallistujan osoite: _____

Osallistujan puh: _____

Maksajan nimi: _____

Maksajan osoite: _____

Muistathan, että ilmoittautuminen on sitova!

**Lomake palautetaan os. KIRKONPALVELIJAT RY, PL 421, 70101 KUOPIO
tai faxaa (017) 281 1697. E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi**

HUOM! Ota kopio lomakkeesta, niin lehtesi säilyy ehjänä ! **TAI:** Käy Kirkonpalvelijat ry:n kotisivulla www.kirkonpalvelijat.fi tämä lomake löytyy myös sieltä ja voit lähettää sen sähköpostitse.

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 29.6.2004 klo 17.30
Hotelli Aulangossa, Aulangon-
tie 93, 13210 Hämeenlinna.

Esillä sääntömääräiset asiat.

Hämeenlinna 26.11.2003

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Seppo Pyykkönen puh.joht.
Kari Hartikainen sihteeri

Rekkamies on rekkamies, hautaan saakka

Itselleni sattui joulun alla tapaus, joka pisti meidän yhtymän työntekijät ajattelemaan, myöskin tuonpuoleisia asioita.

Oli alkamassa normaali hautaus. Ihmettelin itsekseen, miksi kirkon parkkipaikalle oli ajanut iso rekka. Unohtin asian siinä pienessä kiireessä. Vainaja tuotiin ruumisautolla kirkkopihaan ja menin antamaan kanto-ohjeita kantajille. Heillä oli jonkinlainen neuvottelu käynnissä, rekkan mahtumisesta kirkon portista sisään, siinä vaiheessa tajusin, mikä oli homman nimi.

Siunaus alkoi, vainaja kannettiin kirkkoon ja sain alkukellot soitetua. Menin pääovelle katsomaan, kun iso valkoinen rekka peruutti kirkon portaisiin kiinni. Auto oli pesty sisältä ja ulkoa. Siunaustoimitus sujui normaalisti. Loppukelloja soitaessa katselin tapulista, miten rekka ajoi hiljaa kirkonmäkeä alas yleiselle tielle ja jäi odottamaan omaisten autosattuutta. Näky oli puhutteleva, kun rekka, jossa oli vainaja ja kukat, lähti hiljaa ajamaan kohti toista hautausmaata. Tällaisesta tapauksesta tulee väkisin mieleen,

että entä meidän kuoltua, miten työnantaja huomioi meidän viimeisen matkamme, huomioiko mitenkään. Tässä tapauksessa työnantaja osoitti suurta kunnioitusta työntekijäänsä kohtaan. Auto ei ollut vainajan eläessä ajama, vaan talon paras auto. Vainajan poika sanoi hautajaisten jälkeen kun tapauksesta keskusteltiin, että "isä lähti niin kuin eli".

Tällaiset tapaukset pistävät meidät kirkon työntekijät keskustelemaan ja ajattelemaan työntekijäsuhdetta meidän viimeisellä matkalla.

Näitä ajatuksia pisti paperille Ahlaisten seurakunnan talonmies-vahvistestari **Hilkka Heliö-Virtanen**.

Maailma muuttuu Me muutamme

On uskomatonta, on sanonut moni kun on joutunut tilanteeseen missä itse nyt olen. Olen "oppisopimus eläkeläinen", eli melkein eläkkeellä, sitä harjoittelen työn välissä eläkkeelläoloa, niinsanottu osa-aikaeläkeläinen.

Se mikä ihmetyttää on että "vuuet vierii", vastahan tässä olin vihereenä aloittamassa, nyt mielestäni ammattimiehenä omilla taidoillani. Uskallettaakohan me sanoa tuo ajatus, ammattimies tai nainen, omalla allallaan. On tärkeää huomata omat taidot ja kyvyt, mihin me pystymme. Ei niin että meistä tulisi väärällä tavalla ylpeitä ja itsekkäitä, vaan sitä oikeata tunnetta kaiken pakertamisen keskellä ettei vuosien työ ja tekeminen ole mennyt hukkaan.

On hyvä kokea oikeata varmuutta ja tyytyväisyyttä työhönsä, minä osaan ja pystyn, ehkä vielä joudumme kokemaan ettei kaikki pystykään siihen mitä minä teen, sen lisäksi minun tarvitse osatakkaan kaikkea, se on aika helpotus.

Vielä haluan sanoa sen kun nyt olen tilanteessa, jossa on aikaa, voin jatkaa mm. tietokoneen käyttöä. Sen käyttö moneen tarkoitukseen on merkittävä. Tuli mieleeni, että olisikohan se mahdollista että alaosastoissa olisi hyvin kattavasti jäsenten sähköpostiosoitteisto, se voisi tuoda uusia mahdollisuuksia osastojen toimintaan ja asioiden viestintään. Tiedän ettei meillä kaikilla ole omaa sähköpostiosoitetta, saatikka se olisi seurakunnan puolesta, mutta kuitenkin. Mikä vielä

on hyvä tietokoneella on messengeri, suora teksti/keskustelu yhteys toiseen samoilla ohjelmilla toimivien kanssa.

Muuten, kevät on tulossa.

Siunattua pääsiäisaikaa !

Eero Polsa

Ristiinnaulittu Jeesus. Sinun ristisi kohoaa keskelle maailman epätoivoa ja kärsimystä, Sinun ristisi kohoaa ylle kaikkien kansojen ja kaikkien sukupolvien merkiksi siitä, että sinä et ole jättänyt tätä maailmaa oman onnensa nojaan. Sinun ristisi kohoaa keskellemme ja kertoo: syntimme on annettu anteeksi. Tie Isän luo on avoin. Ylistämme sinua, Kristus.

Anna-Mari Kaskinen

Isona suntioksi

Ei oppi ojaan kaada jne.. Suomen siioniin mahtuu monenlaista opiskelijaa, niin kuin me suntioksi opiskelevat, osa oppisopimuksella (kuten minä) ja osa ilman. Jollakin 10-15 vuoden kokemus alalta ja toisella vain haave ehkä hyvästä ja helposta ammatista, vieläpä lyhyellä koulutuksella. Toive hyvästä työnantajasta sarastaa taustalla, mikseipä kohtuullinen korvaus menetetystä vapaa-ajasta.

Minkäkö vuoksi suntioksi?

Valinnan syitä lienee tasan yhtä monta kuin on hakijaa tai valitsijaa. Siihen hommaan kelpaa ukko tai akka, iso tai pieni, lihava tai laiha, terve tai sairas (henkisesti tai fyysisesti), siis pääasia on se, että kouluttaja (oppilaitos) saa mahdollisimman suuren eli täysimääräisen valtionavun jokaisesta nupista, jonka on onnistunut vetämään sisään konstilla millä hyvänsä. Kun sattumalta motivoituneena opiskelijana joudut ryhmään, jossa osalla on tarkoituksena vain viihtyä koulussa mahdollisimman hyvin ja kuluttaa aikaa, saattaa oman motivaation kanssa jossakin vaiheessa käydä hukka. Onnekseni oma ryhmäni on varmaan parhaasta päästä ja oppimiselle en sen taholta näe mitään

esteitä. Valitettavasti tuntuu siltä, että kristillisistä oppilaitoksista aika monella on opinto ohjelmissaan suntioiden koulutus, jolloin opiskelija - aines ei välttämättä kaikilta osiltaan tule koskaan täyttämään kriteereitä, jotka suntion tutkinnossa vaaditaan, vai vaaditaanko?

Miettisitkö vielä?

Suntion koulutukseen tai ammattiin hakeutumiseen liittyy usein myös hengellinen vaikutin. Tähän voi sisältyä aikamoinen ansa. Luoja voi sallia opiskelemaan pääsyn, mutta kun tulee se työn haun aika, aletaan ukkoa ja akkaa mittailla maallisin mittarein. Heiluuko kola ja riittääkö jousto? Säilyykö viini kellarissa ja miten on kolehtieurojen laita? Hikoileeko mies muuten vaan puku päällä vai pelekääkkö piispaa? Totteleeko traktori miestä vai heiluuko hame hieketellessä? Onneksi on monenlaisia seurakuntia; suuria ja pieniä ja myös toimenkuvia on joka lähtöön. Tilanne vain täällä periferiassa on sellainen resurssien vähentyessä, että jos ne suntion hommat eivät ole vielä myyty ulos, niin olet jokapaikan höylä tahdoit tai et. Koulutus, kokemus ja ymmärtämisen taito kaiken inhimillisen työn ja taiteen alalta on hyväksi kun tulet suntion työhön.

Tarvitset melkoisen vahvan itsetunnon ja luovimisen kyvyn selvittääkseen kunnialla tästä erittäin vaativasta tehtävästä. Työ on todella monipuolista. Usein on niin, ettei pienessä seurakunnassa ole muita viran ja toimenhaltijoita, jotka ymmärtävät kiinteistöjen, koneiden ja laitteistojen päälle kuin sinä, luottamushenkilöissä niitä on usein liikaakin. Kirkolliset toimitukset ja tilaisuudet ovat toinen juttu, niissä sinulla on niin monta pomoa kuin on seurakunnassa työntekijöitä, mutta älä huolta kann, kyllä tilaisuuden jälkeen kuulet, mitä olet unohtanut tehdä tai miten asiat olisi pitänyt hoitaa.

Loppuliturgia

Palatakseni tuohon hengelliseen aspektiin työssäni, voin sanoa rehellisesti, että tämän syksyn hiekoitus- ja lumitöiden yhteydessä lienen käyttänyt niin tuhottomasti "tehosanoja", jotta julkinen anteeksi-pyyntö on paikallaan: anteeksi.

Jotta kukaan ei muuttaisi minun kirjoitukseni takia suunnitelmiaani "lähteä suntioksi", voin ilomielin kertoa työssäni olevan hyviä puolia ja paljon, mutta näin joulun aikaan ja ulkotöiden täyttäessä aamuruppeemat, joskus tuppaa ahistamaan.

Hyvää vuoden jatkoa kaikille suntioiden kanssa touhuaville ja itse työn sankareille toivoo:

Piäkirkon piäsuntio

PALVELUN AVAINSANOJA

Tuskin mistään tulee sen onnellisemmaksi kuin siitä tunteesta, että voi olla jotakin toiselle ihmiselle.

Dietrich Bonhoeffer

Eräs hyödyllisen elämän vibollinen, jonka houkutteleva valhepuku tekee vaaran sitä suuremmaksi, on kiusaus asettaa ihmisten miellyttäminen heidän palvelemisensa sijaan. – Palvelustyö voi välistä paistaa suloisesti kuin kesäinen aurinko, mutta välistä se jylisee kuin ukkonen ja puhdistaa ilman. Joskus se on lempeä ja virkistävä kuin aamun kaste, joskus pureva ja raikas kuin talvinen päivä. Sillä palveleva mieli ja pehmeys ovat kaksi eri asiaa. Jos tabtooo auttaa ihmistä syvällisesti, niin täytyy välistä voida tehdä heille vastoin heidän tabtoaan.

Harry Emerson Fosdick

Eettiset ohjeet, mitä ja miksi ?

2000-luvun alulle on ollut ominaista, että ammattijärjestöt ja yritykset ovat alkaneet laatia jäsenilleen kilvan eettisiä ohjeita. Tällaisia ohjeita on jo papistolla, diakonian viranhaltijoilla ja lähihoitajilla jne. Herää kysymys, miksi ja mitä varten?

Näillä ohjeilla on ollut tarkoitus täsmentää oman työn arvoperustaa ja sitä, mihin työn tekeminen ja ammattitaito perustuvat. Toisaalta voisi ajatella, että onko yhteiskunnassamme menossa jonkinlainen arvoherätys vai onko kysymys jopa muoti-ilmiöstä. Kyseisestä ilmiöstä voi olla monta mieltä riippuen siitä, mistä näkökulmasta sitä haluaa katella ja tarkastella.

Kirkonpalvelijoilta puuttuvat tällaiset ohjeet. Niinpä ei liene huono asia, jos he saavat itselleen vastavat ohjeet. Tähän asiakirjaan on

mahdollista kirjata juuri ne asiat, jotka kirkonpalvelijat näkevät työssään ja tehtävissään keskeisimpinä ja tärkeimpinä.

Samalla eettiset ohjeet voisivat käynnistää koko ammattialaa ajatellen arvokeskustelun liikkeelle ja tätä kautta kyseinen prosessi voisi vaikuttaa muutenkin kirkon kenttään ja seurakuntiin työyhteisöinä arvostamaan entistä enemmän sitä työtä, jota juuri tämä ammattikunta eri tehtävissä tekee, jotta kirkko voisi suorittaa perustehtävänsä eli julistaa evankeliumia, ilosanomaa pelastuksesta ihmisille.

Onhan toisen työn kunnioittaminen ja sen ymmärtäminen avain hyvään yhteistyöhön samassa työyhteisössä eri tehtävissä olevien ihmisten kesken. Samalla se vaikuttaa myönteisellä tavalla työilmapiiriin ja työssä viihtymiseen, vaik-

ka työn kuormittavuus välillä tuottaisikin stressiä.

Kun nyt Kirkonpalvelijat ry on käynnistänyt työskentelyn eettisten ohjeiden laatimiseksi jäsenkunnalleen, niin on äärettömän tärkeää, että jäsenet antavat oman panoksensa tämän prosessin onnistumiseksi tuottamalla omasta ammattistaan käsin eväitä ja eettisiä näkökulmia näiden ohjeiden laatimiseksi. Haluathan ammattitaitoisena työntekijänä juuri sinä olla mukana tässä hyvässä hankkeessa. Aikanaan lopputuloksena on asiakirja, josta löytyy myös vastaus otsikon kysymykseen: eettiset ohjeet, mitä ja miksi?

Keijo Toivanen
Suntiokoulutuksen
vastaava opettaja
Sisälähetysseuran Oppilaitos
Pieksämäki

Onko jäsenyytesi kunnossa ?

Jos olet vaihtanut työnantajaa, olethan muistanut tehdä uuden jäsenmaksunperintäsopimuksen? Maksetut jäsenmaksut ovat ehtona mm. ansiosidonnaisen päivärahan saamiselle.

Ilmoitathan myös äitiys-, ja vanhempainlomasta, hoitovapaasta, pitkäaikaisesta sairaudesta, opiskelusta, asevelvollisuudesta tai muista palkattomista kausista liiton jäsenpalveluun. Näissä em. tapauksissa on myös hoidettava pienimuotoinen jäsenmaksu jäsenyytille. Jos epäroit, että jäsenyytesi ei ole ajantasalla, ota yhteys jäsenrekisterinhoitajaan Tiina Pertilään, puh. (09) 2290 0410.

Muistathan ilmoittaa hänelle myös osoitteen- ja nimenmuutokset !

Kirkonpalvelijan eettiset ohjeet

Kirkonpalvelijoita pyydetään vastaamaan oheisiin kysymyksiin:

1. Miten työssäsi näkyy, että olet kirkon palveluksessa?
2. Mihin työsi perustuu?
3. Millainen on mielestäsi hyvä alainen?
4. Millainen mielestäsi on hyvä esimies?
5. Mitä ajattelet kirkon työn jatkuvuudesta?
6. Millä tavalla huolehdit itsestäsi työssä ja vapaa-ajalla?
7. Miten kehität ja ylläpidät ammattitaitoasi?
8. Mitä varten kirkko ja seurakunnat ovat olemassa?
9. Miten vaikutat tasa-arvon toteutumiseen työpaikallasi?
10. Mihin olet sitoutunut?
11. Mitä asioita esittäisit kirkonpalvelijan eettisiksi ohjeiksi?

Vastaukset pyydetään lähettämään 30.4.2004 mennessä sihteeri Kari Hartikaiselle osoitteeseen PL 421, 70101 KUOPIO tai sähköpostitse kirkonpalvelijat@kolumbus.fi tai fax (017) 2811697.

Vastauksista kootaan kirkonpalvelijoiden eettiset ohjeet, jotka julkaistaan Oulussa v. 2005 opinto- ja neuvottelupäivien yhteydessä.

Kirkonpalvelijoiden historiasta ilmestyy julkaisu

Osana Kirkonpalvelijat ry:n 70-vuotisjuhlavuotta ilmestyy touku-kuussa pieni julkaisu, jossa kerrotaan sekä kirkonpalvelijan ammatin että yhdistyksen historiasta. Kirjassa on myös mukana kuvallite yhdistyksen toiminnasta kautta vuosien.

Kirkonpalvelijoiden piirissä itäneet toiveet saada oma ammatillinen yhdistys kypsyivät perustamispäätökseksi vuonna 1934 Suomen Kirkon Seurakuntatoiminnan Keskusliiton SKSK:n järjestämällä opintopäivillä. Tässä usean päivän mittaisessa koulutustilaisuudessa yhteishenki ja innostus olivat korkealla ja niin oltiinkin valmiita astumaan ensimmäinen askel kirkonpalvelijoiden ammatillisen- ja palvelussuhdeaseman edunvalvonnan tiellä.

Kirkonpalvelijoiden järjestäytymistä edesauttoi suntioiden – joita val-

taosa kirkonpalvelijoista tuolloin oli – vahva ammatti-identiteetti samoin kuin luja sitoutuminen sekä kirkon organisaatioon että opetukseen. Selkeä arvopohja näkyi myös jo ensimmäisissä hankkeissa: haluttiin oikeudenmukaista kohtelua kirkon työyhteisöissä ja turvaa itselle ja perheelle sellaisia tilanteita varten, jolloin perheenpää ei sitä voittanut taata.

Suntioiden ja kellonsoittajien lisäksi kirkonpalvelijoiden yhdistys kokosi alkuvuosikymmeninä myös hautausmaanhoitajia ja seurakuntien taloudenhoitajia. Kirkonpalveluskunnan ammatillinen kirjo alkoi laajeta sotien jälkeen. Silloin jäsenkuntaan alkoi tulla myös naisia: siivoojia, emäntiä, jopa naispuolisia kellonsoittajia ja suntioita.

Kun Kirkonpalvelijat ry alkoi 1953 julkaista omaa lehteä, yhdistyksen linjanvedot alkoivat näkyä entistä selkeämmin. Lehdessä käytiin paljon keskustelua kirkon työntekijöiden säätelemättömästä työajasta ja huonosta palkkauksesta sekä vertailtiin tilannetta eri puolilla maata.

Lehdestä tuli myös oiva koulutusväline, jossa neuvottiin alttarin kaunistamista, jumalanpalvelustehtävien luontevaa hoitamista ja monia muita käytännön työtehtäviin liittyviä asioita. Myös eri seurakunnissa työskentelevät jäsenet kertoivat arkipäivästään ja kokemuksistaan.

Kirkonpalvelijoiden toiminnassa ja kokoontumisissa on yhdistyksen perustamisesta saakka näkyneet itsestään selvänä myös hengellinen

Ritva Rasila
Toiminnanjohtaja
SVTL ry

ulottuvuus. Tämä perinne on jatkunut. Syvälinen kirkon hengenheimään perehtyneisyys ja sitoutuminen on heijastunut myös moniin hankkeisiin kuten virkapuku- ja -merkkikysymyksiin muutama vuosikymmen sitten tai suntion ammattitutkinnon sisällön muotoutumiseen viime vuosina.

Kirkonpalvelijat ry oli myös Seurakuntien Viran- ja Toimienhaltijain Liitto SVTL ry:n perustajajäsen 1957 ja vaikutti aktiivisesti ammattiliiton aikaansaamiseksi.

Kirkonpalvelijat ry:n perustaminen ja yhdistyksen kehittyminen varsinkin alkuvuosikymmenet lähellä SKSK:ta (nyk. Kirkkopalvelut) liittävät sen ja myös SVTL:n osaksi maamme viime vuosisadan kirkkohistoriaa ja varsinkin sodanjälkeisen ajan osalta Suomen evankelisluterilaisen kirkon yhteiskunnallistumista ja uudistusliikkeitä.

Julkaisun historiikkiosuuden on kirjoittanut SVTL:n toiminnanjohtaja Ritva Rasila, kuvalliteen ja yhdistyksen johtohenkilöiden luettelot on koontanut ja kirjaseen toimittanut Kirkonpalvelijat ry:n sihteeri Kari Hartikainen. Julkaisun kustannuksiin on antanut tukea Luterilaisen kulttuurin säätiö.

Tietoa kirkonpalvelustyöstä.
Kirkonpalvelijoiden koulutuksesta ja edunvalvonnasta.
Kirkonpalvelijat ry
Seppo Pyykkönen, puheenjohtaja
GSM 040 526 1871
Kari Hartikainen, sihteeri
Puh./Fax (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
www.kirkonpalvelijat.fi

Taimi Bergman eläkepäiville

Taimi Bergmanin lähtiäisiä vietettiin Korkalovaaran kappelilla 30.1.

Taimin ura seurakunnassa alkoi oikeastaan jo vuonna 1955. Silloin 15-vuotias Taimi kirjoitti veljelleen armeijaan, kirje loppui: "Nyt pittää lähtiä maalaamhan hautuumaan aittaa, isä käski"

Vuonna -65 isä jäi eläkkeelle ja Taimi jatkoi hänen työtään Viirin hautausmaan hoitajana Rovaniemen seurakunnassa. Hautausmalta ei silloin ollut sähköisiä roudansulattajia, joten Taimi suoritti räjäyttäjäkurssin. Räjäyttäjän taitoja tarvittiin myös kivien ja kantojen poistoon. Hautojen kaivuu tapahtui si-

hen aikaan lapiolla, ilman konevoimaa.

Työnkuva on sittemmin muuttunut moneen otteeseen, sisältäen työnjohtotehtävät hautausmailla, toimisto- vahtimestarin- ja suntiontöitä. Viimeiset 15-vuotta seurakuntamestarina Korkalovaaran kappelilla. Työmatka-ajoja on kertynyt yhteensä noin 900000 kilometriä, eli "viiden volkkarin verran".

Läksiäislahjana hän sai, toiveensa mukaan, moottorisahan joka on soinut ahkerasti. Tuloksena pihaa reunustavat komeat halkopinot. Myös upeat kirjonta- ja muut käsityöt syntyvät taitavissa käsissä.

Taimi muistelee työuraansa monipuolisena, muistorikkaana ja antoisana, viettäessään eläkepäiviä Ylä-Kemijoen Vanttauskoskella.

Eija Jaakola

* * *

Koululaisten aineista kerättyä

Mitä Suomessa säilyttäisin, mitä muuttaisin: "Mielisairaaloita pitäisi perustaa ja näköalapaikkoja ja muita huvittelukeskuksia."

"Poliisin tehtäviin kuuluvat ryöstöt, murhat, paboinpitelyt, liikenteen valvonta ja muut järjestyshäiriöt."

Pyhä Jumala. Ylistämme sinua pääsiäisen salaisuudesta. Anna pääsiäisilon saapua kaikkiin koteihin, kaikkiin sydämiin. Anna sen löytää tienensä kivun ja sairauden keskelle. Anna sen saapua sinne missä nyt itketään avoimen haudan äärellä. Kiitos, että synnillä ja kuolemalla ei ole meihin enää lopullista valtaa. Kiitos, että tämän elämän jälkeen olet valmistanut meille iankaikkisen kodin luonasi.

suom. Anna-Majja Raittila

Opiskele suntioksi

- Opiskele suntion ammattitutkinto oppisopimuskoulutuksena
- Näyttötutkintoon valmistava koulutus alkaa syksyllä 2004
- Kesto n. 1,5 vuotta henkilökohtaisen opiskeluohjelman mukaisesti

Oppisopimuskoulutuksen aloittaminen edellyttää tutkinnon opiskeluun sopivaa työpaikkaa erilaisissa kirkon palvelukunnan tehtävissä. Oppisopimuskoulutuksessa on keskeistä omalla työpaikalla tapahtuva oppiminen. Oppisopimuksen järjestämiseen liittyviä asioita hoitaa Seurakuntaopiston oppisopimuspalvelut.

Haku 20.4.2004 mennessä, hakulomakkeiden tilaus:
Satu Mansikka-Vuoti puh. (09) 2719 842

Lisätietoja: Pirkko Jääskeläinen, puh. (09) 2719 805
Sauli Rautiainen, puh. (09) 2719 948

Sähköposti: etunimi.sukunimi@srk-opisto.fi

Seurakuntaopiston perustan muodostavat sosiaali- ja terveysalan sekä vapaa-aika- ja liikunta-alan oppiainokset, kansanopisto, työelämän kehittämisspalvelut sekä oppisopimuspalvelut. Perustutkintojen lisäksi Seurakuntaopistolla voi suorittaa ammatti- ja erikoisammattitutkintoja. Vuosittain opiskelijoita on tutkintotoimittamisessa koulutuksessa noin 850.

Seurakuntaopisto, Järvenpääntie 640, 04400 Järvenpää

Etelä-Pohjanmaan alaosaston vuosikokous ja virkistysiltapäivä

ke 14.04.2004 Kylpylähotelli Mesikämmenessä. Kokoon-tuminen aloitetaan klo 16.00. Alaosaston kustantama iltapäivän aikana on käytössä kylpylän saunat, kuntouinti, vesihieronta ja porealtaat. Klo 18.00 alkaen seisovapöytä.

Alaosaston **sääntömääräinen vuosikokous** pidetään klo 19.00. Yhdistyksen puheenjohtaja Seppo Pyykkönen ja sihteeri Kari Hartikainen on tuomassa terveiset sopimusrintamalta. Ilmoitt. Harri Kosolalle puh. 050-3620059 8.4 mennessä.

Tervetuloa.

Toimikunta

Keski-Pohjanmaan alaosaston

sääntömääräinen **vuosikokous** tiistaina 20.4.2004 klo 18.30 Haapajärven srk-kodilla, Ronkaalankuja 3, Haapajärvi.

Tervetuloa.

Toimikunta

Keski-Suomen alaosaston

vuosikokous keskiviikkona 28.4.2004 klo 13.00 Tikkakosken pappilassa, Kirkkokatu 18, Tikkakoski. Kahvit luvassa.

Tervetuloa.

Toimikunta

Kanta-Hämeen alaosaston

vuosikokous ti 27.4.2004 klo 18 Riihimäen srk:n virastotaloon Temppeleik. 9 A 3 krs. Käsitellään sääntömääräiset asiat. Paikalla on myös Kirkonpalv. ry:n puh.johtaja Seppo Pyykkönen. Arpajaiset, kahvit ja ilta-hartaus. **Tervetuloa.**

Toimikunta

Varsinais-Suomen alaosaston

vuosikokous tiistaina 13.4.2004 Naantalin seurakuntakeskuksessa. Mukana KP ry:n puheenjohtaja Seppo Pyykkönen ja sihteeri Kari Hartikainen. Kokoonnutaan klo 18.00 Naantalin kirkkoon.

Tervetuloa.

Toimikunta

Etelä-Karjalan alaosaston

vuosikokous ja teatteri-ilta keskiviikkona 28.4.2004.

Vuosikokous pidetään Lappeen srk:n tiloissa (Kirkkokatu 10) klo 17.30 alkaen. Sen jälkeen menemme teatteriin katsomaan näytelmää Pesärikko. Liput 5 €/jäsen. Sitovat ilm. teatteriin lähtijöille 21.4. mennessä p. 05-4150469/Kirsi.

Tervetuloa.

Toimikunta

Päijät-Hämeen alaosaston

vuosikokous 16.4.2004 klo 18.00 alkaen. Paikkana Hollolan seurakuntien leirikeskus Parinpelto ja siellä rantasauna. Rungas tarjoilu, ajankohtaista asiaa ja saunomismahdollisuus.

Tervetuloa.

Toimikunta

Pirkanmaan alaosaston

sääntömääräinen **vuosikokous** ti 27.4.2004 Huutijärven srk-kodilla, Marttilantie 2, Kangasala. Ohjelmaa, keskustelua; tulevan suunnittelua, kahvittelua.

Nyt mukaan tapaamaan työtovereita.

Mailis 0400-970114, Tuomas 044-7440049.

Tervetuloa.

Toimikunta

Satakunnan alaosasto

järjestää Kauvatsan seurakunnan kanssa **KIRKKOILLAN** Kauvatsan kirkossa keskiviikkona 28.4.2004 kello 19.00. Ohjelmassa mm. kirkkoherra Veikko Ruusuvuoren puhe, Kauvatsan kirkkokuoron laulu, yhteistä virrenveisuuta ym. Kirkkotilaisuuden jälkeen kirkkohvit seurakuntatalossa.

Tervetuloa!

Satakunnan alaosaston vuosikokous

pidetään Kauvatsan seurakuntatalossa keskiviikkona 28.4.2004 kello 20.00. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat mm. tilit, toimintakertomus, toimintasuunnitelma ym.

Tervetuloa.

Toimikunta

Pohjois-Savon alaosaston

vuosikokous tiistaina 18.5.2004 alkaen klo 9.00 Rytlyn leirikeskuksella. Mukana hiipakuntas sihteeri Raii Pursiainen.

Tervetuloa.

Toimikunta

Etelä-Savon alaosaston

vuosikokous tiistaina 4.5.2004 klo 10.30 Kokoon-tuminen Mikkelin tuomiokirkon kryptaan. Aamuhartaus klo 10. Vuosikokouksen jälkeen lounastarjoilu. Ilmoittautumiset 30.4. mennessä Arvo Katajamäki 015-163 253. Yhdistyksen terveiset tuo sihteeri Kari Hartikainen.

Tervetuloa.

Toimikunta

SUNTION ammattitutkinto

valmistava koulutus 1.9.2004 - 17.6.2005

lähiopetusta, etäopiskelua, työssä oppimista ja työelämässä annettavia näyttöjä, päätoimista monimuoto-opiskelua, oikeuttaa opintotukeen,

suora haku ma 31.5.2004 mennessä

Lisätietoja Anitta Anunti

p. (08) 4276 216 tai 040 7203 473

Raudaskylän Kristillinen Opisto

Opistontie 4-6, 84880 YLIVIESKA
p. (08) 4276 200, www.rko.cop.fi

S.EV.LUT. KIRKONPALVELIJAINYHDISTYS R.Y:n VUOSIKOKOUS OPINTO- JA VIRKISTYSPÄIVÄT 27.–29.6.1967 HÄMEENLINNASSA

Juhla oli samalla paikallisen piiriyhdistyksen 20-vuotisjuhla. Juhlille kokoontui n. 160 osanottajaa.

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi suntio Toivo Hätönen Korsosta ja sihteerinä suntio Kalervo Tourunen Äänekoskelta.

Johtokuntaan valittiin puheenjohtajaksi suntio Kalle Palminen Lahdesta, sihteerirahastonhoitajaksi suntio Sulo Laine Kuusankoskelta, varasihteeriksi suntio Ilmari Lautanen Hämeenlinnasta, varapuheenjohtajaksi suntio Esko Virtanen Raumalta ja

jäseniksi suntiot Lempi Haapanen Kiskosta, Toimi Rajjas Imatralta, Martti Koistinen Kouvolaista ja Pentti Parviainen Säyneisistä.

Kirkonpalvelija-lehden uudeksi toimitussihteeriksi valittiin hautausmaanhoitaja Pekka Lampinen Hämeenlinnasta.

Kirkonpalvelija

N:o 1/2004 – 51. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänäre r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeriksi Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/3 sivua	70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino: Kuopion Painotuote Oy
E-mail: kuopion.painotuote@co.inet.fi

Seuraava lehti ilmestyy kesäkuussa 2004.

ISSN 0 355-8258